

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Strasbourg, 7. maj 2025
(OR. en)**

**2018/0198(COD)
LEX 2441**

PE-CONS 10/25

**COH 48
CADREFIN 32
CODEC 454**

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O INSTRUMENTU OBMEJNIH
REGIJ ZA RAZVOJ IN RAST (BRIDGEFOREU)**

UREDBA (EU) 2025/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 7. maja 2025

o instrumentu obmejnih regij za razvoj in rast (BRIDGEforEU)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 175, tretji odstavek, Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenj Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenj Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 440, 6.12.2018, str. 124, in UL C, C/2024/4060, 12.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/4060/oj>.

² UL C 86, 7.3.2019, str. 165, in UL C, C/2023/1326, 22.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1326/oj>.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. februarja 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 24. marca 2025 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za doseganje ciljev iz člena 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je v členu 175, tretji odstavek, PDEU določena možnost sprejetja posebnih ukrepov zunaj skladov iz člena 175, prvi odstavek, PDEU. Poleg tega k ciljem iz člena 174 PDEU prispeva tudi teritorialno sodelovanje. Zato je primerno sprejeti ukrepe, ki so potrebni za izboljšanje pogojev za izvajanje dejavnosti teritorialnega sodelovanja.
- (2) V členu 174, tretji odstavek, PDEU je prepoznano, da se čezmejne regije spopadajo z določenimi izzivi, in določeno, da mora Unija pri razvoju in izvajanju dejavnosti, ki vodijo h krepitvi njene ekonomske, socialne in teritorialne kohezije, navedenim regijam nameniti posebno pozornost.

- (3) V sporočilu Komisije z dne 20. septembra 2017 z naslovom „Spodbujanje rasti in kohezije v obmejnih regijah EU“ je bil priznan dosednji napredek pri preoblikovanju takih regij iz pretežno obrobni območij v območja rasti in priložnosti, hkrati pa so bile izpostavljene pravne in druge ovire, ki so še vedno prisotne v teh regijah, zlasti ovire v zvezi z zdravstvenimi storitvami, delovno zakonodajo, davki in razvojem podjetij, ter ovire zaradi razlik med nacionalnimi pravnimi okviri in upravnimi kulturami. Niti financiranje evropskega teritorialnega sodelovanja, ki se zagotavlja zlasti v okviru programov Interreg, vzpostavljenih na podlagi Uredbe (EU) 2021/1059 Evropskega parlamenta in Sveta⁴, niti institucionalna podpora za sodelovanje, ki jo zagotavljajo evropska združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS), ustanovljena z Uredbo (ES) št. 1082/2006 Evropskega parlamenta in Sveta⁵, ali pobuda b-rešitve, ki jo je leta 2018 začela izvajati Komisija, ne zadostujeta za odpravljanje nekaterih upravnih in pravnih ovir za učinkovito sodelovanje.

⁴ Uredba (EU) 2021/1059 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o posebnih določbah za cilj „evropsko teritorialno sodelovanje“ (Interreg), ki ga podpirajo Evropski sklad za regionalni razvoj in instrumenti za zunanje financiranje (UL L 231, 30.6.2021, str. 94, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj>).

⁵ Uredba (ES) št. 1082/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o ustanovitvi evropskega združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS) (UL L 210, 31.7.2006, str. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1082/oj>).

- (4) Obstaja tveganje, da bodo čezmejne regije v času krize nesorazmerno prizadete. Med pandemijo COVID-19 je bil negativni gospodarski učinek v smislu izgube BDP zaradi ukrepov, ki so jih v zvezi z mejami sprejele države članice, za čezmejne regije več kot dvakrat večji od povprečnega učinka na vse regije Unije. Zaradi te izkušnje je še toliko nujnejše zagotoviti sredstva za odpravljanje čezmejnih ovir.
- (5) Odpravljanja ovir in neskladij pravne ali upravne narave, ki se pojavljajo na notranjih mejah Unije in bi lahko ogrozile čezmejno interakcijo in razvoj čezmejnih regij, se države članice težko lotijo same. Zato bi bilo treba iskanje načina za odpravo teh ovir olajšati tako, da se preizkusi jasn in celovit okvir na ravni Unije, ki bi državam članicam omogočal sodelovanje in usklajevanje njihovih prizadevanj. Uporaba okvira, vzpostavljenega s to uredbo, bi morala biti za države članice neobvezna.
- (6) Kadar se države članice odločijo za uporabo tega okvira, bi jih morali zavezovati skupni standardi.

- (7) Služba Evropskega parlamenta za raziskave je v zadevni študiji o oceni evropske dodane vrednosti ocenila podatke za obdobje 2014–2019 in ugotovila, da bi odprava čezmejnih ovir znatno koristila obmejnim regijam NUTS 3 in celotnemu gospodarstvu Unije. Natančneje, skupna bruto dodana vrednost bi ob odpravi vseh pravnih in upravnih ovir ustvarila približno 457 milijard EUR na leto, kar predstavlja 3,8 % skupne bruto dodane vrednosti EU v letu 2019. Odprava 20 % čezmejnih ovir za vse obmejne regije bi ustvarila skupno 123 milijard EUR bruto dodane vrednosti na leto, kar predstavlja približno 1 % skupne bruto dodane vrednosti EU za leto 2019, ter – v smislu koristi za zaposlovanje – 1 milijon delovnih mest, kar predstavlja približno 0,5 % skupne zaposlenosti na ravni Unije.
- (8) Čeprav na medvladni, nacionalni, regionalni in lokalni ravni v nekaterih regijah Unije že obstaja več pravnih orodij za odpravljanje čezmejnih ovir, ta ne zajemajo vseh obmejnih regij v Uniji in vprašanj, povezanih z razvojem in krepitevijo teritorialne kohezije, ne obravnavajo nujno na dosleden način. Ta uredba dopolnjuje obstoječa orodja z dodatnim okvirom, vzpostavljenim s pravom Unije, ki vključuje orodje za olajševanje čezmejnih rešitev.

- (9) Države članice, ki se odločijo za uporabo okvira, bi morale zaradi lažje obravnave spisov v zvezi s čezmejnimi ovirami vzpostaviti eno ali več čezmejnih koordinacijskih točk, ki bi zajemale eno ali več njihovih obmejnih regij. Take čezmejne koordinacijske točke bi morale biti odgovorne za sprejemanje čezmejnih spisov in obveščanje pobudnikov. Obenem bi se morale povezati s Komisijo in podpirati njeno usklajevalno vlogo. Države članice bi se morale v skladu s svojim pravnim, upravnim in institucionalnim okvirom odločiti, ali bi bilo treba čezmejni koordinacijski točki zaupati dodatne naloge, na primer ocenjevanje čezmejnih spisov, ali pa bi te naloge moral opravljati pristojni organ.
- (10) Če država članica ne vzpostavi čezmejne koordinacijske točke, bi morala Komisiji predložiti informacije o zadevnem organu. Omogočiti bi bilo treba, da se z zadevnim organom vzpostavi stik in da ta od čezmejne koordinacijske točke sosednje države članice, ki obravnava čezmejni spis, prejme informacije. Kadar čezmejna koordinacijska točka sosednje države članice, ki obravnava čezmejni spis, stopi v stik z zadevnim organom ali slednji od nje prejme informacije, to ne bi smelo pomeniti, da mora zadevni organ na podlagi te uredbe odpraviti čezmejno oviro. Od tega organa se zlasti ne bi smelo zahtevati, da pregleda spis ali odgovori pobudniku.

- (11) Da bi podprli vzpostavitev čezmejnih koordinacijskih točk, bi morale imeti države članice možnost, da se odločijo za dodelitev sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj v okviru programov Interreg na podlagi člena 14, odstavek 4, točka (b), Uredbe (EU) 2021/1059 in sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj ali Kohezijskega sklada, kakor je ustrezno, v okviru cilja „naložbe za delovna mesta in rast“ na podlagi člena 3, odstavek 4, točka (c), Uredbe (EU) 2021/1058 Evropskega parlamenta in Sveta⁶.
- (12) Uporaba te uredbe ne bi smela posegati v uporabo nacionalnega prava ali mednarodnih sporazumov, sklenjenih med državami članicami, ki določajo enakovredne postopke.
- (13) Čeprav so morske obmejne regije po naravi drugačne od kopenskih obmejnih regij, saj so možnosti za čezmejno interakcijo v njih bolj omejene, bi se morala ta uredba uporabljati tudi za morske obmejne regije. Kadar ima država članica kopenske in morske meje z drugo državo članico in se odloči, da bo vzpostavila eno ali več čezmejnih koordinacijskih točk, ji za morske meje, ki jih deli z drugo državo članico, ne bi bilo treba vzpostaviti čezmejne koordinacijske točke. Državam članicam, ki imajo le morske meje z drugimi državami članicami, ne bi bilo treba vzpostaviti čezmejne koordinacijske točke ali Komisiji predložiti informacij o zadevnem organu ali kakršnih koli informacij, ki se zahtevajo s Prilogo.

⁶ Uredba (EU) 2021/1058 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in Kohezijskem skladu (UL L 231, 30.6.2021, str. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj>).

- (14) Čeprav se ta uredba ne uporablja za čezmejne ovire v obmejnih regijah med državami članicami in tretjimi državami, bi morale imeti države članice možnost, da v okviru nacionalnega prava vzpostavijo enakovredne postopkovne okvire za opredelitev in odpravljanje pravnih in upravnih čezmejnih ovir pri sodelovanju s tretjimi državami.
- (15) Na ravni Unije obstaja več izvensodnih orodij za spremljanje in izvrševanje prava Unije, zlasti tudi tista, ki so povezana z enotnim trgom, kot je SOLVIT⁷. Ta uredba ne bi smela posegati v taka orodja. Okvir, določen s to uredbo, bi se moral uporabljati le za čezmejne ovire, ki izhajajo iz zakonodajnih ali upravnih določb ali praks, vključno z določbami ali praksami, pri katerih se pravo Unije uporablja pravilno, vendar različno, ki bi lahko nenamerno ovirale načrtovanje ali vzpostavitev čezmejnih javnih storitev ali infrastrukture. Primeri, ki vključujejo morebitno kršitev prava Unije s strani javnega organa v državi članici, se ne bi smeli obravnavati v okviru, določenem s to uredbo. Ta uredba tudi ne posega v mehanizme usklajevanja, vzpostavljene za socialno varnost ali obdavčitev.

⁷ Priporočilo Komisije 2013/461/EU z dne 17. septembra 2013 o načelih, ki urejajo mrežo Solvit (UL L 249, 19.9.2013, str. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2013/461/oj>).

- (16) Za opredelitev morebitnih čezmejnih ovir, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, je treba opredeliti primere, ki se štejejo za čezmejne interakcije. Ta uredba bi se zato morala uporabljati za vsako infrastrukturo za čezmejne dejavnosti ali čezmejne javne storitve. Na infrastrukturo, potrebno za čezmejne dejavnosti, lahko vplivajo čezmejne ovire, kadar na primer obstajajo različni tehnični standardi za stavbe ali vozila, vključno s povezano opremo. Čezmejne javne storitve se zagotavljajo dolgoročno, njihov namen pa je ustvarjati koristi za širšo javnost ali posebno ciljno skupino v obmejni regiji, v kateri se storitev zagotavlja, in tako izboljševati življenjske pogoje in teritorialno kohezijo v teh regijah.
- (17) Čezmejni spis bi moral predložiti pobudnik, to je subjekt, ki je lahko zasebni ali javni. Da bi bilo obravnavanje čezmejnih spisov lažje in da bi se vzpostavila mreža nacionalnih organov, ki bi se lahko v zvezi z izvajanjem te uredbe povezovali med seboj, bi morale imeti države članice možnost vzpostaviti eno ali več čezmejnih koordinacijskih točk na nacionalni ali regionalni ravni. Dvema ali več sosednjim državam članicam bi se tudi moralo dovoliti, da vzpostavijo skupno čezmejno koordinacijsko točko, ki bi bila pristojna za eno ali več njihovih čezmejnih regij.

- (18) Država članica bi morala imeti možnost, da vzpostavi čezmejno koordinacijsko točko kot del obstoječega organa, osebe javnega prava ali stalnega subjekta, ne glede na to, ali je ta organ, oseba ali subjekt pravna oseba, zlasti tako, da mu zaupa naloge čezmejne koordinacijske točke, ali kot ločen organ, osebo javnega prava ali stalni subjekt. Taki organi, osebe in subjekti bi lahko bili na primer odbori ali komisije za čezmejno sodelovanje, ustanovljeni v okviru dvostranskega sodelovanja ali prijateljskih pogodb; medvladne komisije za čezmejno sodelovanje ali njihovi sekretariati; sveti, sekretariati ali generalni sekretariati, ustanovljeni v okviru večnacionalnih sporazumov o sodelovanju; nacionalni uradi za usklajevanje, nacionalni centri ali kontaktne točke ali podobne strukture, vzpostavljene v okviru drugih evropskih sektorskih politik, ter organi, pristojni za programe Interreg, in EZTS.

- (19) Za vzpostavitev okvira za obravnavo čezmejnih spisov, ki bi bil skupen vsem čezmejnimi koordinacijskim točkam, je treba opredeliti naloge, ki bi jih morala opravljati vsaka čezmejna koordinacijska točka. Čezmejna koordinacijska točka bi morala delovati kot točka „vse na enem mestu“ za pobudnike in bi morala biti njihova edina kontaktna točka. Države članice bi morale zagotoviti, da so kontaktni podatki čezmejnih koordinacijskih točk na voljo javnosti, prepoznavni in dostopni. Da bi omogočili nadaljnje ukrepanje na podlagi rezultatov čezmejnih spisov in povečali preglednost pri odpravljanju čezmejnih ovir, bi morale biti čezmejne koordinacijske točke odgovorne tudi za predložitev informacij Komisiji. Poleg tega bi bilo treba v tej uredbi določiti obveznosti glede usklajevanja, sodelovanja in izmenjave informacij med različnimi čezmejnimi koordinacijskimi točkami v eni državi članici in med čezmejnimi koordinacijskimi točkami sosednjih držav članic.
- (20) Pobudnik bi moral imeti možnost, da čezmejni spis predloži le takrat, ko ovira zadeva mejo, za katero je bila vzpostavljena vsaj ena čezmejna koordinacijska točka. Čezmejni spis naj bi predložil samo enkrat. Kadar tudi drug pobudnik v drugi državi članici predloži čezmejni spis, povezan z isto čezmejno oviro, bi se morale čezmejne koordinacijske točke teh držav članic medsebojno povezati, da bi se izognili vzporednim postopkom v zvezi z isto čezmejno oviro.
- (21) Zaradi kompleksnosti nacionalnega prava, ki se uporablja, bi lahko bilo težko določiti, katera konkretna določba predstavlja čezmejno oviro. Na podlagi izkušenj s pobudo b-rešitve bi moral pobudnik zato opisati le stanje in težavo, ki jo je treba odpraviti.

- (22) Da bi se vzpostavil postopkovni okvir, ki bi pobudniku čezmejnega spisa zagotavljal pravno varnost, bi morala čezmejna koordinacijska točka oceniti čezmejni spis in pobudniku odgovoriti v razumnem roku, ki bi praviloma moral biti določen z nacionalnim pravom. Kadar nacionalno pravo ne določa standardnega roka za odgovor na enakovredno zahtevo, bi bilo treba ustrezne roke določiti v tej uredbi. Ti roki bi morali začeti teči od datuma prejema čezmejnega spisa ali revidiranega čezmejnega spisa, tudi v primerih, ko je bil spis prejet po prenosu od druge čezmejne koordinacijske točke ali pristojnega organa.
- (23) Na podlagi analize čezmejnega spisa bi bilo mogoče ugotoviti, da čezmejne ovire ni. V takem primeru bi bilo treba čezmejni spis zaključiti.
- (24) Ko je potrjeno, da čezmejna ovira obstaja, bi morale imeti države članice diskrecijsko pravico, da izberejo ustrezno orodje za njeno odpravo v zadevni čezmejni regiji. V ta namen bi morale imeti možnost, da se oprejo na vse veljavne mednarodne sporazume ali druge postopke, ki obstajajo po zakonodaji zadevne države članice. Kadar ta država članica meni, da razpoložljivi instrumenti ne omogočajo odprave čezmejne ovire, bi ji bilo treba dovoliti, da v ta namen vzpostavi *ad hoc* mehanizme. Imeti bi morala možnost, da to stori sama ali, če je to potrebno in dogovorjeno, skupaj s sosednjo državo članico. Države članice bi morale navesti razloge za sprejete korake ocene in nakazati možnosti pravnega varstva, tudi v primerih, ko ugotovijo, da domnevna ovira, ugotovljena v čezmejnem spisu, ne spada na področje uporabe te uredbe.

- (25) Poleg tega bi morala imeti čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ možnost, da uporabi orodje za olajševanje čezmejnih rešitev. Izid postopka se lahko nekoliko razlikuje, odvisno od tega, ali gre za upravno ali zakonodajno čezmejno oviro, kar je treba upoštevati pri uporabi orodja za olajševanje čezmejnih rešitev. Kadar se čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ odloči, da bo ugotovljeno čezmejno oviro odpravil z uporabo orodja za olajševanje čezmejnih rešitev, je morda potrebno usklajevanje s sosednjo državo članico. Kadar sta zadevna država članica in sosednja država članica pripravljeni začeti potrebni zakonodajni postopek ali spremeniti svoje upravne določbe ali prakse, lahko tako usklajevanje poteka v sklopu skupnega odbora, ki ga sestavljajo predstavniki pristojnih organov in čezmejnih koordinacijskih točk zadevnih držav članic.
- (26) Da bi zagotovili učinkovit postopkovni okvir za obravnavo čezmejnih spisov, bi bilo treba v tej uredbi določiti bistvene postopkovne korake ne glede na to, ali gre za upravno ali zakonodajno oviro. Zaradi dejstva, da v sosednjih državah članicah obstajajo različni pravni sistemi, lahko pride do tega, da se čezmejna ovira šteje za upravno določbo ali prakso v eni državi članici in za zakonodajno določbo v drugi. Zato bi se morala vsaka država članica odločiti, da bo uporabila ustrezeni postopek v okviru svojega pravnega sistema. Sosednje države članice bi morale čim bolj uskladiti svoje zadevne postopke. Kadar se o nekem spisu sprejme končno stališče, bi morale biti skupaj z razlogi zanj sporočeno pobudniku.
- (27) Ta uredba državam članicam ne nalaga nobene obveznosti, da odpravijo čezmejno oviro.

- (28) Komisiji bi bilo treba zaupati naloge, ki so pomembne za spremljanje uporabe te uredbe na ravni Unije in za zagotavljanje podpore državam članicam, vključno s krepitvijo zmogljivosti. Komisija bi zlasti morala podpirati čezmejne koordinacijske točke s spodbujanjem izmenjave izkušenj med njimi. Obstajati bi morala možnost, da to podporo sestavljajo tudi orodja za tehnično pomoč, kot je pobuda b-rešitve.
- (29) Da se omogoči z dokazi podprto oblikovanje politik, bi morala Komisija pregledati izvajanje te uredbe ter Evropskemu parlamentu, Svetu, Odboru regij in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predložiti poročilo. Za zagotovitev, da so v zvezi z uporabo te uredbe in orodja za olajševanje čezmejnih rešitev zbrani zadostni dokazi, bi bilo treba to poročilo predložiti pet let po začetku veljavnosti te uredbe.
- (30) Ta uredba spoštuje temeljne pravice, upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), in nima nikakršnega negativnega vpliva na navedene temeljne pravice. Ker je cilj uredbe odpraviti čezmejne ovire, se z njo lahko spodbujata pravica dostopa do storitev splošnega gospodarskega pomena, kakor je določeno v členu 36 Listine, in svoboda gospodarske pobude, kakor je določeno v členu 16 Listine. Širok nabor takih storitev lahko spodbuja tudi dostop do zdravstvenega varstva, kakor je določeno v členu 35 Listine. Splošneje pa lahko ta uredba pozitivno vpliva na svobodo gibanja in prebivanja, kakor je določeno v členu 45 Listine, saj bodo storitve čezmejnega javnega prevoza zelo verjetno imele koristi od orodja za olajševanje čezmejnih rešitev.

- (31) Izkušnje kažejo, da so države članice sprejele individualne, dvostranske ali celo večstranske pobude za odpravljanje pravnih čezmejnih ovir. Vendar navedena orodja ne obstajajo v vseh državah članicah ali za vse meje posamezne države članice. Ker poleg tega ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi čezmejne narave ovir lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji.
- (32) V skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev. Uporaba orodja za olajševanje čezmejnih rešitev iz te uredbe ni obvezna za nobeno državo članico. Država članica bi se morala odločiti, da bo na določeni meji z eno ali več sosednjimi državami članicami čezmejne ovire odpravljala z že obstoječimi orodji, ki jih je vzpostavila na nacionalni ravni ali skupaj z eno ali več sosednjimi državami članicami. Zato ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za olajšanje sodelovanja v čezmejnih regijah –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta uredba vzpostavlja okvir za lažje ugotavljanje in odpravljanje čezmejnih ovir, ki otežujejo vzpostavitev in delovanje katere koli infrastrukture, potrebne za javne ali zasebne čezmejne dejavnosti, ali katere koli čezmejne javne storitve, ki se zagotavlja v določeni čezmejni regiji in ki spodbuja tamkajšnjo ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo.
2. Okvir iz odstavka 1 omogoča, da se v državi članici, ki se odloči za vzpostavitev čezmejne koordinacijske točke v skladu s to uredbo, začne postopek v zvezi s čezmejno oviro.
3. Ta uredba tudi določa pravila o:
 - (a) organizaciji in nalogah čezmejnih koordinacijskih točk v državah članicah ter
 - (b) usklajevalnih nalogah Komisije.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za čezmejne ovire v kopenskih ali morskih obmejnih regijah sosednjih držav članic.
2. Ta uredba se ne uporablja za čezmejne ovire v obmejnih regijah med državami članicami in tretjimi državami.
3. Ta uredba ne posega v nobene druge pravne akte Unije, zlasti ne v tiste, ki se uporabljajo za izvensodno reševanje pravnih vprašanj, ki izhajajo iz čezmejnih ovir, in za pravilno razlago ali izvajanje prava Unije.

Ne posega niti v mehanizme usklajevanja, vzpostavljene za socialno varnost ali obdavčitev.

4. Države članice lahko brez poseganja v pristojnosti Unije in njenih držav članic:
 - (a) v nacionalnem pravu predvidijo postopke za odpravo čezmejnih ovir in
 - (b) spreminjajo obstoječe mednarodne sporazume, ki določajo take postopke, in sklepajo nove.

Države članice lahko vzpostavijo tudi *ad hoc* mehanizme.

Člen 3
Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (1) „čezmejna interakcija“ pomeni:
 - (a) vsako infrastrukturo, potrebno za javne ali zasebne čezmejne dejavnosti, ali
 - (b) vzpostavitev, delovanje ali zagotavljanje katere koli čezmejne javne storitve v čezmejni regiji;
 - (2) „čezmejna ovira“ pomeni vsako zakonodajno ali upravno določbo v državi članici ali vsako upravno prakso javnega organa v državi članici, ki sicer lahko negativno vpliva na čezmejno interakcijo in torej na razvoj čezmejne regije, ne more pa kršiti prava Unije;
 - (3) „pristojni organ“ pomeni organ na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, ki je pooblaščen za sprejemanje pravno zavezujočih in izvršljivih aktov v državi članici, ki vzpostavi eno ali več čezmejnih koordinacijskih točk;
 - (4) „čezmejni spis“ pomeni dokument, ki ga pripravi eden ali več pobudnikov in se predloži čezmejni koordinacijski točki;

- (5) „čezmejna javna storitev“ pomeni dejavnost, ki se izvaja v javnem interesu zaradi zagotavljanja storitve v obmejnih regijah, ki se nahajajo na različnih straneh meja ene ali več sosednjih držav članic, ali zaradi obravnavanja skupnih težav ali razvojnega potenciala takih regij, ter ki spodbuja ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo v zadevni čezmejni regiji;
 - (6) „pobudnik“ pomeni vsak zasebni ali javni subjekt, ki sodeluje pri zagotavljanju, upravljanju, vzpostavitvi ali delovanju katere koli čezmejne javne storitve ali infrastrukture na meji, za katero se vzpostavi vsaj ena čezmejna koordinacijska točka;
 - (7) „zadevni organ“ pomeni vsak organ, osebo javnega prava ali stalni subjekt v državi članici brez čezmejne koordinacijske točke, s katerim lahko čezmejna koordinacijska točka iz sosednje države članice stopi v stik glede čezmejnega spisa.
2. V tej uredbi sklicevanje na „pristojni organ“ zajema tudi primere, ko je v isti državi članici pristojen več kot en pristojni organ ali se je treba v isti državi članici posvetovati z več kot enim pristojnim organom.
3. V tej uredbi izraz „čezmejna ovira“ zajema eno ali več čezmejnih ovir, povezanih s čezmejnimi spisom.

Poglavje II

Čezmejne koordinacijske točke in zadevni organi

Člen 4

Vzpostavitev čezmejnih koordinacijskih točk

1. Države članice lahko na podlagi svojega institucionalnega in pravnega okvira ter v skladu z odstavkoma 2 in 3 vzpostavijo eno ali več čezmejnih koordinacijskih točk na nacionalni ali regionalni ravni.

Kadar se država članica odloči, da bo eno ali več čezmejnih koordinacijskih točk vzpostavila samo za nekatere svoje obmejne regije, ji za druge obmejne regije ni treba vzpostaviti čezmejnih koordinacijskih točk.

Kadar ima država članica kopenske in morske meje z drugo državo članico in se odloči, da bo vzpostavila eno ali več čezmejnih koordinacijskih točk, ji za morske meje, ki jih deli s to drugo državo članico, ni treba vzpostaviti čezmejne koordinacijske točke.

2. Dve ali več sosednjih držav članic se lahko odloči za vzpostavitev skupne čezmejne koordinacijske točke, ki bo pristojna za eno ali več njihovih čezmejnih regij.

3. Kadar se država članica odloči za vzpostavitev ene ali več čezmejnih koordinacijskih točk, se vsaka čezmejna koordinacijska točka vzpostavi kot:
- (a) del obstoječega organa, osebe javnega prava ali stalnega subjekta, med drugim tako, da se temu organu, osebi ali stalnemu subjektu zaupajo dodatne naloge čezmejne koordinacijske točke, ali
 - (b) ločen organ, oseba javnega prava ali stalni subjekt.
4. Države članice zagotovijo, da so v dveh mesecih od sprejetja odločitve o vzpostavitvi čezmejne koordinacijske točke njeni kontaktni podatki in informacije v zvezi z njenimi nalogami:
- (a) na voljo na spletnem mestu organa, osebe javnega prava ali stalnega subjekta, ki je bil ustanovljen kot čezmejna koordinacijska točka, in na spletnih mestih ustreznih programov Interreg A iz člena 36(2) Uredbe (EU) 2021/1059, ter
 - (b) hkrati elektronsko poslani Komisiji v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Države članice zagotovijo, da se ti kontaktni podatki in informacije posodablajo.

Države članice zagotovijo prepoznavnost in dostopnost čezmejne koordinacijske točke.

Člen 5

Glavne naloge čezmejnih koordinacijskih točk

1. Vsaka čezmejna koordinacijska točka se poveže s pobudnikom, kakor je določeno v členih 9 in 10 ter po potrebi členih 11 in 12.

Čezmejna koordinacijska točka – nacionalna, regionalna ali skupna –, je za pobudnika, ki ji predloži svoj čezmejni spis, edina kontaktna točka v zvezi z oceno tega spisa na podlagi poglavja III in po potrebi poglavja IV.

2. Države članice odločijo, ali lahko čezmejne koordinacijske točke v zvezi s čezmejnimi spisom delujejo v svojem imenu ali pa so v skladu s členom 1 odgovorne le za komunikacijo s pobudnikom v imenu pristojnega organa.
3. Države članice v primeru iz člena 4(1) posamično, v primeru iz člena 4(2) pa skupaj, določijo, kako med čezmejno koordinacijsko točko in pristojnim organom porazdeliti naslednje naloge in postopke iz poglavij II in III ter po potrebi poglavja IV:
 - (a) izvajanje ocene vseh čezmejnih spisov v skladu s členom 9;
 - (b) zagotavljanje preglednosti in dostopa do informacij iz člena 4(4) in Priloge;

- (c) pripravo in izvajanje rešitev za čezmejne ovire, kar zadeva njihovo ozemlje, v skladu s členoma 9 in 10 ter po potrebi členoma 11 in 12;
- (d) povezovanje s čezmejno koordinacijsko točko ali točkami, če teh ni, pa z zadevnim organom ali organi v sosednji državi članici ali državah članicah v skladu s členom 9(4);
- (e) povezovanje s Komisijo in podpiranje le-te pri izvajanju usklajevalnih nalog iz člena 13, zlasti pri posodabljanju registra iz člena 13(1), točka (a), in sicer tako, da se vsaj enkrat letno zagotovijo informacije o vsakem obdelanem čezmejnem spisu v skladu s Prilogo.

Člen 6

Informacije o zadevnem organu

1. Kadar država članica ni vzpostavila ene ali več čezmejnih koordinacijskih točk, Komisiji v skladu s členom 13(2) in Prilogo predloži informacije o zadevnem organu.
2. Odstavek 1 tega člena se uporablja samo za tiste države članice, ki imajo kopenske obmejne regije iz člena 2(1).

Poglavje III

Čezmejni spisi

Člen 7

Priprava in predložitev čezmejnih spisov

1. Pobudnik pripravi čezmejni spis v skladu s členom 8.
2. Pobudnik predloži čezmejni spis čezmejni koordinacijski točki v eni od držav članic, na ozemlju katere se nahaja geografsko območje, ki ga zadeva domnevna čezmejna ovira.
3. Kadar se čezmejni spisi v zvezi z isto čezmejno oviro predložijo v dveh ali več sosednjih državah članicah, se zadevne čezmejne koordinacijske točke med seboj povežejo, da določijo, katera od njih bo obravnavala čezmejni spis. Druge čezmejne koordinacijske točke ustrezno prenesejo svoje čezmejne spise.

Člen 8

Vsebina čezmejnih spisov

1. Čezmejni spis vključuje vsaj naslednje elemente:
 - (a) opis čezmejne interakcije in njenega konteksta;

- (b) opis težave, ki izhaja iz čezmejne ovire;
 - (c) razlog, zaradi katerega je treba odpraviti čezmejno oviro;
 - (d) kadar je na voljo, opis negativnega vpliva čezmejne ovire na razvoj čezmejne regije;
 - (e) zadevno geografsko območje;
 - (f) kadar je znano in relevantno, podatke o tem, kako dolgo bi morale predvidoma trajati odstopanje ali izjema od čezmejne ovire oziroma v kolikem času bo ovira predvidoma odpravljena;
 - (g) informacije, kadar so znane, o tem, ali je bil čezmejni spis v zvezi z isto domnevno čezmejno oviro predložen kaki drugi čezmejni koordinacijski točki.
2. Pobudnik lahko tudi opredeli čezmejno oviro in po možnosti predlaga besedilo za odstopanje ali izjemo od nje ali za njeno odpravo z *ad hoc* pravno rešitvijo.
3. Geografsko območje iz odstavka 1, točka (e), je omejeno na minimum, ki je potreben za učinkovito odpravo čezmejne ovire.

Člen 9
Koraki ocene

1. Čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ oceni vsak čezmejni spis, predložen na podlagi členov 7 in 8, ter opredeli morebitno čezmejno oviro.
2. Čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ lahko v dveh mesecih od predložitve čezmejnega spisa od pobudnika zahteva, da pojasni čezmejni spis ali predloži specifične dodatne informacije.

Če po korakih ocene iz odstavka 1 in prvega pododstavka tega odstavka tega člena čezmejni spis ne vsebuje vseh elementov, ki se zahtevajo s členom 8(1), lahko čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ spis zaključi, pri čemer navede razloge za to, čezmejna koordinacijska točka pa o tem ustrezno obvesti pobudnika.

3. Kadar čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ po oceni čezmejnega spisa ugotovi, da ni nobene čezmejne ovire, lahko spis zaključi, pri čemer navede razloge za to, čezmejna koordinacijska točka pa o tem ustrezno obvesti pobudnika.

4. Kadar čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ po oceni čezmejnega spisa ugotovi, da je domnevna čezmejna ovira v pristojnosti druge države članice, stopi v stik s čezmejno koordinacijsko točko v tej drugi državi članici ali, če te ni, z zadevnim organom v tej državi članici.

Kadar se ta čezmejna koordinacijska točka ali zadevni organ s tem strinja, čezmejna koordinacijska točka slednji oziroma slednjemu posreduje vse relevantne informacije in o tem nemudoma ustrezno obvesti pobudnika.

5. Kadar čezmejna koordinacijska točka ali zadevni organ po oceni čezmejnega spisa ugotovi, da čezmejna ovira obstaja, lahko stopi v stik s čezmejno koordinacijsko točko ali, če te ni, z zadevnim organom sosednje države članice ali držav članic.
6. Čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ v državi članici, ki jo zadeva čezmejna ovira, lahko ravna na enega od naslednjih načinov:
 - (a) kadar je mogoče, se opre na veljavni mednarodni sporazum – dvostranski ali večstranski, sektorski ali večsektorski –, ki zagotavlja mehanizem za odpravljanje takih čezmejnih ovir med državami članicami, ki so pogodbenice takega sporazuma;
 - (b) se opre na druge postopke, ki obstajajo po pravu zadevne države članice, kadar je ustrezno;

- (c) vzpostavi *ad hoc* mehanizme;
- (d) uporablja orodje za olajševanje čezmejnih rešitev iz poglavja IV, posamezno ali, če je to potrebno in tako dogovorjeno, skupaj s sosednjo državo članico;
- (e) sklene, da ovire ne bo odpravila in zaključi spis.

Za namene točke (a) odpravljanje čezmejne ovire, vključno z elementi, kot so udeleženi akterji in postopek, ki ga je treba uporabiti, zlasti za povezovanje in sodelovanje s sosednjo državo članico, urejajo izključno določbe zadevnega sporazuma.

Člen 10

Informacije, ki se zagotovijo pobudniku

1. Čezmejna koordinacijska točka pobudnika pisno obvesti o korakih ocene, izvedenih v skladu s členom 9, in sicer v standardnem roku, ki je v nacionalnem pravu določen za odgovor na enakovredno zahtevo.
2. Kadar v nacionalnem pravu tak rok ni predviden, se uporabljajo naslednji roki:
 - (a) tri mesece od datuma, ko čezmejna koordinacijska točka prejme čezmejni spis, za korake ocene iz člena 9(2), drugi pododstavek;

(b) šest mesecev od datuma, ko čezmejna koordinacijska točka prejme čezmejni spis, za korake ocene iz člena 9(3), (4), (5) in (6).

3. Informacije, ki jih je treba predložiti na podlagi odstavka 1, vključujejo:

(a) izvedene korake ocene, razloge zanje in morebitne ugotovitve ter

(b) kakšen dostop do pravnega varstva zoper te korake ocene ima pobudnik na voljo po nacionalnem pravu.

Pravno varstvo je omejeno na preverjanje spoštovanja procesnih pravic iz te uredbe.

4. Rok iz odstavka 1 tega člena se lahko podaljša v skladu z nacionalnimi pravili, ki se uporabljajo za podobne postopke. Če takih nacionalnih pravil ni, se lahko roki iz odstavka 2 tega člena podaljšajo za največ tri mesece, kadar čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ na podlagi člena 9(1) ugotovi, da je potrebno več časa za pravno analizo ali posvetovanja znotraj države članice ali za usklajevanje s sosednjo državo članico.

Poglavje IV

Orodje za olajševanje čezmejnih rešitev

Člen 11

Postopek

1. Če se čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ odloči za uporabo orodja za olajševanje čezmejnih rešitev, se uporablja postopek iz tega člena.
2. Kadar čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ ugotovi, da čezmejna ovira obstaja, pobudnika obvesti o:
 - (a) ugotovljeni čezmejni oviri;
 - (b) naslednjih korakih, ne glede na to, ali vodijo k odpravi čezmejne ovire ali ne, in po potrebi o tem, kateri od postopkov iz odstavka 4 ali odstavka 5 se uporablja.
3. Čezmejna koordinacijska točka po oceni čezmejnega spisa in ugotovitvi čezmejne ovire deli relevantne informacije o tej čezmejni oviri s čezmejno koordinacijsko točko ali, če te ni, z zadevnim organom v sosednji državi članici. Čezmejne koordinacijske točke si prizadevajo preprečiti vzporedne postopke v zvezi z isto čezmejno oviro.

4. Kadar je čezmejna ovira upravna določba ali praksa in čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ meni, da za odpravo ovire ne bi bila potrebna sprememba zakonodajne določbe, čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ stopi v stik s pristojnim organom, odgovornim za upravno določbo ali prakso, da ugotovi, ali bi sprememba zadevne upravne določbe ali prakse zadostovala za odpravo čezmejne ovire in ali bi jo bil ta organ pripravljen ustrezno spremeniti.

Pobudnik je pisno obveščen v osmih mesecih od datuma predložitve čezmejnega spisa na podlagi člena 7.

5. Kadar je čezmejna ovira zakonodajna določba, čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ stopi v stik s pristojnim organom, odgovornim za zakonodajno določbo, da ugotovi, ali bi sprememba, kot je odstopanje od veljavne zakonodajne določbe ali izjema pri njeni uporabi, omogočila odpravo čezmejne ovire in ali bi bil pristojni organ pripravljen sprejeti potrebne ukrepe za začetek zakonodajnega postopka za izvedbo take spremembe v skladu z institucionalnim in pravnim okvirom zadevne države članice.

Pobudnik je pisno obveščen v osmih mesecih od datuma predložitve čezmejnega spisa na podlagi člena 7.

6. Kadar se čezmejni spisi v zvezi z isto čezmejno oviro predložijo čezmejnim koordinacijskim točkam v dveh ali več sosednjih državah članicah, se vsaka od teh čezmejnih koordinacijskih točk odloči, ali se postopek iz odstavka 4 ali odstavka 5 v njihovi zadevni državi članici uporablja, in zadevne točke se povežejo med seboj.
7. Kadar čezmejna koordinacijska točka pobudniku ne more odgovoriti v osemmesečnem roku iz odstavka 4, drugi pododstavek, ali odstavka 5, drugi pododstavek, ker se izvajajo pravna analiza, posvetovanja v njeni državi članici ali usklajevanje s sosednjo državo članico, ali kadar pristojni oziroma zadevni organ sosednje države članice spremeni upravno določbo ali prakso oziroma začne zakonodajni postopek, je pobudnik pisno obveščen o razlogih za zamudo in časovnem okviru za odgovor.

Člen 12

Končni koraki

1. Čezmejna koordinacijska točka na podlagi svoje ocene, izvedene na podlagi člena 9, in v skladu z informacijami, prejetimi na podlagi člena 11(3), pisno obvesti pobudnika o izidu postopka, in sicer o:
 - (a) izidu katerega koli postopka, izvedenega na podlagi člena 11(4), vključno s spremembo katere koli upravne določbe ali prakse, kadar je to ustrezno;

- (b) izidu postopka iz člena 11(5), vključno z začetkom zakonodajnega postopka ali spremembo katere koli zakonodajne določbe, kadar je to ustrezno;
- (c) tem, da čezmejna ovira ne bo odpravljena;
- (d) razlogih za katero koli stališče, sprejeto na podlagi točke (a), (b) ali (c);
- (e) roku za pravno varstvo na podlagi nacionalnega prava, če obstaja.

Za namene točke (e) ima pobudnik, če v nacionalnem pravu ni takega roka, na voljo šest mesecev, da zahteva dostop do pravnega varstva.

Pravno varstvo je omejeno na preverjanje spoštovanja procesnih pravic na podlagi te uredbe.

2. Kadar se čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ odloči odpraviti čezmejno oviro s postopkom iz člena 11(5):
 - (a) obvesti čezmejno koordinacijsko točko sosednje države članice;
 - (b) obvesti pobudnika o najpomembnejših korakih v zvezi s spremembo zakonodajne določbe, če je ustrezno tudi o začetem zakonodajnem postopku za spremembo zadevne zakonodajne določbe, s katero se odpravi čezmejna ovira, ali o končni odločitvi o zaključku postopka.

Čezmejna koordinacijska točka tudi obvesti pobudnika, kadar je pristojni organ sosednje države članice začel zakonodajni postopek za spremembo zakonodajne določbe.

3. Kadar zadevna država članica in sosednja država članica skleneta, da je vsaka od njiju pripravljena začeti zakonodajni postopek za spremembo svoje zadevne zakonodajne določbe oziroma svoje zadevne upravne določbe ali prakse, to storita ob tesnem usklajevanju v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom. To usklajevanje lahko zajema časovni razpored postopkov in lahko privede do ustanovitve skupnega odbora s predstavniki pristojnih organov in čezmejnih koordinacijskih točk, kadar je ustrezno.

Poglavje V

Končne določbe

Člen 13

Usklajevalne naloge Komisije

1. Komisija opravlja naslednje usklajevalne naloge:
 - (a) vzpostavi in vzdržuje enotni javni register čezmejnih spisov Unije;
 - (b) povezuje se s čezmejnimi koordinacijskimi točkami;

- (c) podpira krepitev institucionalne zmogljivosti v državah članicah, ki je potrebna za učinkovito izvajanje te uredbe;
- (d) spodbuja izmenjavo izkušenj med državami članicami in zlasti med čezmejnimi koordinacijskimi točkami;
- (e) objavi in posodablja seznam vseh nacionalnih in regionalnih čezmejnih koordinacijskih točk.

2. Države članice podpirajo usklajevalne naloge Komisije iz odstavka 1, točka (d), tega člena v skladu s členom 5(3), točka (e), ali tako, da vsako leto predložijo informacije v skladu s Prilogo.

Prvi pododstavek tega odstavka se uporablja samo za države članice, ki imajo kopenske obmejne regije iz člena 2(1).

Člen 14

Spremljanje in poročanje

Komisija do ... [60 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] pregleda izvajanje te uredbe ter Evropskemu parlamentu, Svetu, Odboru regij in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo.

Člen 15
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica

PRILOGA

ELEKTRONSKA IZMENJAVA PODATKOV MED DRŽAVAMI ČLANICAMI IN KOMISIJO

Informacije, zahtevane v tej prilogi, se zagotovijo v enem od uradnih jezikov institucij Unije.

Oddelek 1

Informacije, ki jih predložijo države članice s čezmejnimi koordinacijskimi točkami

1. Seznam čezmejnih koordinacijskih točk

Informacije, ki jih države članice zagotovijo o vsaki čezmejni koordinacijski točki v spodnji preglednici, so vključene v seznam čezmejnih koordinacijskih točk, ki ga Komisija objavi na spletu.

Ime čezmejne koordinacijske točke	Oznaka čezmejne koordinacijske točke	Poštni naslov	Spletni naslov ¹	Telefonska številka	Geografska pokritost ²	Datum imenovanja/vzpostavitve	Pravna podlaga za imenovanje/vzpostavitev	Glavne naloge ³

Podlaga: člen 4(4) in člen 13(1), točka (e)

¹ Na podlagi člena 5(3), točka (e).

² Določi se v primeru skupne čezmejne koordinacijske točke, vzpostavljene na podlagi člena 4(2).

³ Na podlagi člena 5(1) in (2).

2. Kontaktni podatki čezmejnih koordinacijskih točk

Informacije, ki jih države članice zagotovijo za vsako čezmejno koordinacijsko točko v spodnji preglednici, Komisiji omogočajo, da opravlja svoje naloge usklajevanja, krepitve zmogljivosti in izmenjave znanja. Te informacije se ne objavijo.

Kontaktna oseba	Funkcija	Elektronski naslov	Telefonska številka

Podlaga: člen 4(4)

3. Informacije za enotni javni register čezmejnih spisov Unije

Informacije, ki jih zagotovijo čezmejne koordinacijske točke ali pristojni organi v zvezi z vsakim čezmejnem spisom v spodnji preglednici, so vključene v enotni javni register čezmejnih spisov Unije, ki ga Komisija objavi na spletu. Te informacije Komisiji omogočajo izvajanje nalog usklajevanja, krepitve zmogljivosti in izmenjave znanja.

Oznaka spisa	
Naslov spisa	[200] ⁴
Datum, ko je čezmejna koordinacijska točka prejela spis	
Datum obvestitve Komisije	(a) prvo obvestilo (b) nadaljnja obvestila
Opis ovire	[5 000]
Ime pobudnika	
Geografsko območje ovire ⁵	

⁴ Številke v oglatih oklepajih pomenijo največje število znakov brez presledkov.

⁵ Oznaka NUTS 3 ozemeljske enote oziroma enot, ki jih zadeva čezmejna ovira. Če ovira zadeva le del ene ali več ozemeljskih enot, se lahko za te dele namesto oznak NUTS 3 navedejo oznake LAU.

Status spisa	<i>1 – spis še ni ocenjen;</i> <i>2 – čakajo se dodatne informacije pobudnika⁶ oziroma spis je zaključen, ker pobudnik ni predložil zadostnih informacij⁷;</i> <i>3 – ovira ni bila ugotovljena oziroma je izven področja uporabe te uredbe;</i> <i>4 – spis je zaključen zaradi podvajanja⁸;</i> <i>5 – spis je ocenjen, potrebna je odločitev o nadaljnjih ukrepih;</i> <i>6 – spis je prenesen na drugo čezmejno koordinacijsko točko ali zadevni organ⁹;</i> <i>7 – postopek za morebitno rešitev bo uveden v okviru orodja za olajševanje čezmejnih rešitev;</i> <i>8 – postopek za morebitno rešitev bo uveden v okviru drugega instrumenta¹⁰;</i> <i>9 – ovira je odpravljena (delno ali v celoti)¹¹;</i> <i>10 – odločitev, da se ovira ne odpravi.</i>
Spis je bil nazadnje spremenjen (datum)	
Opis nadaljnjega ukrepanja	[5 000] če je ustrezno
Pravna podlaga implementirane rešitve ¹²	Če je ustrezno
Spletna stran za spis	Če je ustrezno
Publikacije o spisu	Če je ustrezno

Podlaga: člen 5(3), točka (e), in člen 13(1), točka (a)

⁶ Na podlagi člena 9(2).

⁷ Na podlagi člena 9(2), drugi pododstavek.

⁸ Če je ustrezno, v primeru podobnih spisov navedite oznako spisa, ki ni zaključen.

⁹ Če je ustrezno, v primeru podobnih spisov navedite oznako spisa, ki ni zaključen.

¹⁰ Če je ustrezno, navedite naravo instrumenta, predvidenega ali uporabljenega na podlagi člena 9(6), točke (a), (b) in (c).

¹¹ Če je ustrezno, navedite, ali je bila ovira odpravljena delno ali v celoti.

¹² Če je ustrezno, sklic na pravni ali upravni akt, s katerim je bila implementirana (tudi delna) rešitev.

4. Kontaktni podatki pobudnikov

Informacije, ki jih države članice zagotovijo za vsak čezmejni spis v spodnji preglednici, so neobvezne. Te informacije Komisiji omogočajo izvajanje nalog usklajevanja, krepitve zmogljivosti in izmenjave znanja. Te informacije se obdelujejo samo s svobodnim in izrecnim dovoljenjem osebe in se ne smejo objaviti.

Kontaktna oseba pobudnika	Funkcija	Elektronski naslov

Podlaga: člen 5(3), točka (e), in člen 13(1), točka (a)

Oddelek 2

Informacije, ki jih predložijo države članice brez čezmejnih koordinacijskih točk

1. Seznam zadevnih organov

Informacije, ki jih države članice zagotovijo o vsakem zadevnem organu v spodnji preglednici, so vključene v seznam zadevnih organov, ki ga Komisija objavi na spletu.

Ime zadevnega organa	Poštni naslov	Telefonska številka

Podlaga: člen 6(1)

2. Informacije, ki jih države članice brez čezmejnih koordinacijskih točk predložijo vsako leto do 31. decembra

Povzetek glavnih ukrepov, sprejetih v preteklem letu v zvezi z informacijami o ugotovljenih čezmejnih ovirah, prejetimi od ene ali več čezmejnih koordinacijskih točk, vključno z navedbo morebitnih sprejetih ukrepov za njihovo odpravo in drugimi ustreznimi informacijami.	[8 000] ¹³
--	-----------------------

Podlaga: člen 13(1), točka (a)

¹³ Številke v oglatih oklepajih pomenijo največje število znakov brez presledkov.